

Hodíme si korunou

Vojta Kidák Tomáško

Hodíme si korunou, když nám padne orel zvednem křídla,
malý křížek pro štěstí na řetízku ze starého stříbra.
Ještě máme dluhy k modrým výškám,
a kdo si troufne na Ikarův let?
Tolik věcí napsaných je v knížkách, ještě víc je nenapsaných vě
t.

Hodíme si korunou, když nám padne panna, smím tě líbat,
celičkou vzít do dlaní a po světelný rok tě denně vídat.
Za obzorem na časy se blýská,
nebo shořel další hvězdolet.
Mořeplavcům po dálkách se stýská a přece znovu navrací se zpět
.

R: Do ulic i ke kostelním dveřím i za lacinou vůní Moulin Rouge
,
nepřináší mír a jenom věří, že pro každou ženu je tu muž.

Hodíme si korunou, když se ztratí v prachu tak co zbývá,
vlaky voní po dálkách a vždycky je tu někdo, kdo vás líbá.
Píšeme si na zpáteční lístek,
že se máme vrátit do jara,
a koho překryl milosrdný písek, ať se o něj pán Bůh postará.

Hodíme si korunou, když nám padne orel, zvednem křídla.
Hodíme si korunou, když se ztratí v prachu, tak co zbývá...